

P, ki si ga naredimo iz žeblja. Žerjav je gotov. V skrinjo nasujemo peska, kamenja itd., da se žerjav ne prevali. Breme dvigamo, če zavrtimo spodji valjček, dvigamo ročico z bremenom vred, če zavrtimo zgornji valjček in končno prenesemo breme naokrog, če zasukamo ves žerjav po podstavku okrog vretena. Prav tako in nič drugače ne dela žerjav ob Ljubljani.

Fr. Rojec:

Stric je prinesel jabolka.

Boltarjev Slavko je napravil že več slikarskih načrtov za skončnice čebelnih panjev v stričevem čebelnjaku. Na praznik Vseh svetnikov popoldne je sedel v sobi pri mizi, pregledoval načrte in premišljeval, kaj bi še naslikal na druge skončnice. Mati je sedela pri oknu v naslanjaču in brala neko povestno knjigo. Očeta pa takrat ni bilo doma.

Kar nekdo potrka.

»Naprej!« zakličeta mati in Slavko. V sobo pa stopi stric Miha s polnim nahrbtnikom na plečih in pozdravi: »Dober dan Bog Vam daj!«

»O, Miha! Dober dan! Dober dan Bog daj! No, kaj bo dobrega?« vpraša mati.

»Prinesel sem vam jabolka, ki so letos tudi pri nas lepo in bogato obrodila,« odgovori stric. »Prosim, daj kako posodo, da jabolka pretresem vanjo.«

»O, seveda, seveda! Takoj jo prinesem.«

Mati odide v kuhinjo, stric pa sname nahrbtnik, ga postavi na stol in odveže. »Tu na vrhu so najlepša in ta so namenjena tebi, Slavko.«

Deček hvaležno pogleda strica: »Že spet! O, kako ste mi dobri, ljubi striček! Najlepša hvala!«

Stric zagrabi z obema rokama vrhnja jabolka in jih položi na mizo pred Slavka. Jabolka so srednje debela, rumeno in rdeče pisana, a med njimi je eno posebno lepo in jako debelo. Stric ga porine naprej proti Slavku in reče: »Poglej, to je pa najlepše in najdebelejše izmed vseh, ki so letos dozorela v naši vasi.«

»O, o!« se čudi Slavko. »In zame je dozorelo! To je pa imenitno!« Postavi jabolko pred se na mizo, ga vrta na vse strani in ogleduje. »Žares je krasno! In kako žive barve so! Na eni strani je svetlorumeno kakor ameriški cekin, a na drugi plati rdeče kakor zagorela vrtnica!«

Mati vstopi z veliko skledo, jo postavi na tla in se z veselim nasmehom obrne proti Slavku: »Jej, jej, Slavko, kaj pa to pomeni, da te ima stric tako rad! Zopet si prvi! To jih boš trl in hrustal! Midva z očetom imava pa rajša kuhana.«

Slavko pokaže na debelo jabolko: »In tole, mama, je sploh najlepše in najdebelejše v vsej vasi!«

»Pa res, kako je debelo in na eni strani je lepo rdeče kakor tvoja lica.«

»Ali pa tudi veš, mama, zakaj so moja lica tako rdeča?«

»No, zato, ker si zdrav.«

»Res je; toda tako zdrav in čvrst sem zdaj posebno še zato, ker sem bil letos tako dolgo na počitnicah pri stricu, sem tam ves čas užival same